

עת"א 41316/03/14 - עודה אבו עליון נגד מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי
בעניין: עודה אבו עליון
נגד
מדינת ישראל
העותר וב"כ עו"ד ברגר
נוכחים: ב"כ המשיבה עו"ד תהילה גלנטה
העותר
המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

עתירה כנגד החלטת וועדת השחרורים, שהורתה על ביטול שחרורו על תנאי של העותר, באופן, שיהיה עליו לרצות את מלא תקופת התנאי. העותר נידון למאסר בן 51 חודשים. ביום 17.3.13, שוחרר על תנאי בתנאים שונים, ועל פי החלטת הוועדה מיום 12.1.14, מתבססת החלטת ההפקעה על כך שכנגד העותר נפתח תיק חדש בחודש 10/13 בגין עבירת שוד, על "שפע של דו"חות מודיעיניים" שהוגשו בעניינו של העותר הנוגעים לפעילות פלילית, כדמות מרכזית או משנית, כי המידע המודיעיני מגיע ממספר מקורות, ומדובר במידע מוצלב לכאורה ובעל רמת מהימנות גבוהה.

עוד צוין, כי טענת העותר, כי בתקופת השחרור על תנאי עבד בצורה מסודרת בשעות היום, אין בה כדי להפריך את המידע המודיעיני בעניין הפעילות הפלילית המיוחסת לו. לבסוף צוין, כי העותר לא עמד בחובותיו לחתום בצורה סדירה בשתי הזדמנויות, וזאת בלא שטענותיו לעניין ההימנעות מחתימה בוססו כראוי. יצוין כי בעקבות החלטת הוועדה מיום 12.1.14 הוגשה העתירה שנידונה בבית משפט זה ביום 29.1.14, ובעקבות הדיון שנערך, הוסכם על בירור נוסף שיערך בפני וועדת השחרורים לצורך בחינת חומר מודיעיני נוסף. בהחלטת הוועדה מיום 17.3.14, ולאחר שהוועדה עיינה וקיבלה הבהרות באשר לחומר המודיעיני במעמד צד אחד, לא מצאה הוועדה הנכבדה לשנות מהחלטתה הקודמת לעניין הותרת ההפקעה על כנה.

במסגרת עתירתו טען ב"כ העותר, כי ההחלטה לשחרר את העותר בעבר התבססה על התנהגותו התקינה בכלא, ועל כך שנשקף לעותר סיכוי שיקום, והעותר אף השתלב במקום עבודה מסודר לאחר מכן. העותר סבור, כי הטענה שחזר לפעילות פלילית אינה מבוססת, ובאשר לעבירת השוד שיוחסה לו, הרי ששוחרר ממעצר בעקבות העלאת טענת אליבי. עוד צוין, כי בהחלטת הוועדה היתה קיימת התייחסות ספקנית מסויימת למידע המודיעיני שהוצג. ההתבססות על מידע מודיעיני שלא הוביל להגשת כתבי אישום נגד העותר, אין בה כדי להאפיל, כך נטען, על אותם נתונים שעמדו בפני הוועדה שהורתה על שחרורו של העותר, ועל השתלבותו התקינה במסגרת ההליך השיקומי לאחר ששוחרר על תנאי.

לצורך הדיון בפנינו, עיינו במלא החומר המודיעיני שהוצג בפני הוועדה, ואכן, סבורים אנו, כי מדובר במסת מידע "מרשימה" שיש בה כדי להעיד ברמה המנהלית הנדרשת, כי העותר לא זנח את הפעילות הפלילית, גם לאחר שחרורו על תנאי. הוועדה ציינה בהחלטתה הראשונה מיום 12.1.14, כי ההתייחסות למידע הינה "ספקנית", שכן המידע לא הוביל להגשת כתב אישום, ואולם גם בהחלטה הראשונה של הוועדה וגם בהחלטה הנוספת, נשוא עתירה זו, הרי שעולה בבירור כי הוועדה מונה טעמים שונים ומוצדקים, שיש בהם כדי להניח את הדעת בדבר משקלו הממשי של מידע זה, לצורך הדיון בפנינו. יש לציין, כי קיומו של מידע מודיעיני בעל משקל ממשי, שמטבע הדברים אינו מוביל בהכרח להגשת כתבי אישום בשל חסיון מקורות, עשוי לשמש תשתית נאותה להפקעת שחרור מותנה, כפי שאף נפסק בעבר במספר פסקי דין של בית המשפט העליון [ראו למשל רע"ב 10031/04 היועץ המשפטי לממשלה נ' וועדת השחרורים ואיסמעיל סמהאדן, ניתן ביום 6.1.05, וכן בעניין זה רע"ב 6759/11 שי שמעון נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 31.1.12].

תשתית המידע המודיעיני, וכן אותן הפרות של תנאי השחרור עליהן עמדה הוועדה בהחלטתה הראשונה, הצדיקו קבלת החלטה לעניין הפקעת הרישיון, ומשכך, לא מצאו מקום להתערב בהחלטת הוועדה, והעתירה נדחית לפיכך.

**ניתנה והודעה היום ב'
ניסן תשע"ד,
02/04/2014 במעמד
הנוכחים.
ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק, שופט

0

הוקלד על ידי טובה שרגא